

عنوان مقاله:

بازآفرینی پارادایم های منطقه گرایی در معماری مدارس (نمونه موردی مدرسه بستک)

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مهدی باوقار زعیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

شهریار مشیری - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

خلاصه مقاله:

نظریه های مبتنی بر منطقه گرایی و جهانی شدن تاثیرات قابل توجهی بر تغییر معماری و شهرسازی معاصر داشته اند. منطقه گرایی به عنوان رویکردی که تعامل زیادی با بستر فرهنگی بوم دارد سبب ایجاد حس مکان در بنا شده و در مقابل آن رویکرد جهانی اثر معماری را به اثری فرامکانی مبدل می سازد. این مهم در کشورهای در حال توسعه از اهمیت بالاتری برخوردار است زیرا از یک سو در تعامل با کشورهای توسعه یافته گرایش ویژه ای نسبت به جهانی شدن دارند؛ از سوی دیگر پیوندهای هویتی ایشان را به اعتنا به معماری برگرفته از بوم دعوت می کند. از دیدگاه تئوری انتقادی، باید به فرهنگ محلی نه به عنوان موجودیتی تغییر ناپذی، بلکه به عنوان روندی نگرست که امروزه بوده و مستعد پرورش است. هدف این استفاده از پارادایم های منطقه گرایی در رابطه با فضای آموزشی در جهت تقویت نقش این فضاها در یادگیری و آموزش استفاده کنندگان است و در نهایت استخراج عوامل مطلوبیت فضاهای این محیط ها با استفاده از تحقیقات و اقدامات به عمل آمده می باشد. در این مقاله سعی بر آنست که با معرفی یک پروژه شاخص که با نگرش پایداری فرهنگی و اقلیمی طراحی شده، به ابعاد گوناگون و اهمیت پایداری فرهنگی از منظر منطقه گرایی انتقادی پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

منطقه گرایی، منطقه گرایی انتقادی، معماری، فضای آموزشی، بستک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/478319>

